

Valencians, tots a una veu, que nos tornen lo que no és seu

JOSÉ BONET NAVARRO

CATEDRÀTIC D'UNIVERSITAT (UVG)

ACADÈMIC DE NÚMERO DE LA REAL ACADEMIA DE CULTURA VALENCIANA

Els valencians estem massa dividits quan tenim moltes més coses d'unió que de separació. Mentres nos eclipsen davant falsos idols, moguts pel vent de ponent i últimament també de tramontana, ofrenant glòries tan noves com desagrades o, pel contrari, construint països d'atres, la casa sense agranar. L'objectiu tàctic és clar: a estos valencianets, provincians, ignorants, fills o nets d'agricultors i convenientment dividits, a estos somesos, ni aigua. I de pas, que tampoc tinguen corredor mediterràneu; ni merèixudes infraestructures a l'altura de les necessitats; ni televisió pública que vertebre i divulgue la cultura i la llengua valenciana; ni finançació justa i igualitària; ni manco un sistema financer propi; ni res que no siga almoïna, sumissió i rodes de moli.

Aixina estem. I en lloc de buscar les necessàries sinèrgies que superen divisions i donen alguna esperança, seguim focalisant la nostra atenció en lo que nos dividix i nos llastra. I lo més lamentable, la major vergonya en la meua opinió, és que l'extraordinària divisió que sofrim es troba en lo que pel contrari més devia unir-nos: en les senyes d'identitat i en els valors culturals.

S'ha de reconèixer que els beneficiaris d'esta absurda situació, els atres, han perpetrat perfectament el seu treball per mig d'una ben engrassada maquinària de voluntat ferma, permanent activitat i subvencions a grapats. Sense dubte, no fan falta moltes reflexions per a concloure que tot açò resulta verdaderament patètic. Aixina i tot, sempre hi ha esperança. Amatig entre tant desgavell dicotòmic, entre tant obscur interès i injustícia, entre tanta pèrdua d'esforç i llastre absurd, tenim moltes raons per a unir-nos.

L'Associació de Juristes Valencians ha demostrat no solament que és possible alguna cosa tan atípica com és que s'aproven mocions en la unanimitat de tots els grups polítics, sino també que els valencians, incloent els considerats -al marge de tots els matisos i per entendre'ns- 'espanyolistes', 'catalanistes' i 'valencianistes', siguen capaços d'unir la seua veu reclamant junts un dret comú, la rehabilitació front a la injustícia històrica del fatidic 1707 i el decret de nova planta que deriva, aixina com el reconeixement de les competències del poble valencià per a legislar el dret civil.

La importància d'este fet es valorarà degudament per la història, perquè encara es troba en els primers dies de la seua gestació. Aixina i tot, ya es pot entreveure com creix la bola de neu. Pel moment, solament són vinticinco els ajuntaments, de tot color polític, els que s'han posicionat de forma pràcticament unànim a favor del Dret Civil Valencià reclamant la retirada dels recursos d'inconstitucionalitat presentats pel govern espanyol front a les lleis valencianes de règim econòmic matri-

monial, de custòdia compartida i d'unions de fet. Però demà seran molts més. Molt pronte l'Ajuntament de Castelló s'unirà a les veus que clamen, també el de València, i aixina, poc a poc, fins als cent setantaquatre municipis, als que s'ha sollicitat l'adheriment.

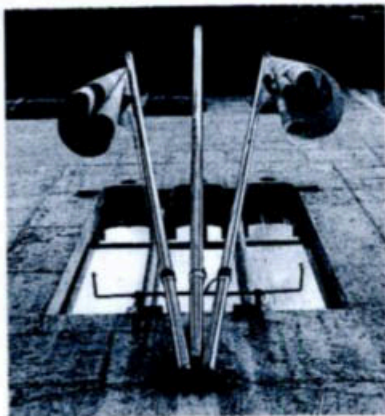
També el Consell ha manifestat el seu respal a la defensa del Dret Civil Valencià i a la competència de la Generalitat per a legislar el dret civil valencià. De fet, el Ple de Les Corts, en la sessió del dia 25 de setembre de 2013, ya va aprovar la resolució 273/VIII sobre el desenvolup i consolidació del dret civil valencià, en la que es diu: «Les Corts reafirmen el seu compromís en el desenvolup i la consolidació del dret civil valencià com a instrument per a la seguretat jurídica i el progrés material i espiritual de les ciutadanes i ciutadans que viuen en la Comunitat Valenciana. Les Corts insten al Consell a fer una crida per a que les institucions públiques facen causa comuna en les Corts Valencianes i, des dels seus respectius àmbits d'actuació, promoguen en tot moment el desenvolup del dret civil valencià i s'oponguen a totes aquelles mesures que

posen en dubte la competència valenciana per a legislar i alvançar en esta matèria».

Eixa causa comuna, de tots els valencians, també ha segut assumida per distintes entitats tan rellevants com l'Ateneu Mercantil i, s'ha de resaltar per la seua especifica importància, també per l'Il·lustre Colege d'Advocats de València. En efecte, el 29 de giner passat este Colege de juristes es sumava a la sollicitud de la retirada dels recursos d'inconstitucionalitat plantejats en el seu dia contra les tres lleis dictades per la Generalitat i que

regulen els aspectes més fonamentals de les relacions de Família: la seua descendència, el seu règim econòmic matrimonial i la constitució i regulació llegal de les parelles de fet. I pronte s'espera que faça lo propi la Facultat de Dret de la Universitat de València, a iniciativa d'alguns departaments com el que em digne dirigir, aixina com moltes atres institucions civils valencianes de tot color i tendència.

Este moviment polític i civí en defensa del dret civil valencià i per la retirada dels recursos presentats pel govern espanyol contra el mateix, encara que estiga iniciant-se en estos moments, representa ya una fita històrica de proporcions insospitades. És una prova visible de que els valencians, a pesar de lo que volen uns atres, som capaços d'unir voluntats i caminar junts. I, quan ho fem, quan actuem com un poble, l'èxit estarà en la nostra mà. Per això, per a reclamar que es reconeguen les competències de la Generalitat Valenciana per a legislar el dret civil i, aixina, es regule en més qualitat i, de pas, es subsane una injustícia històrica i l'agravi comparatiu respecte d'atres comunitats autònomes, estem fent història quan cridem: ¡Valencians, tots a una veu, que nos tornen lo que no és seu!

:: XEPA RODRÍGUEZ